

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. П., 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Михаил Анг. Алексов

при участието на секретаря Антония П. Стоева
като разгледа докладваното от Михаил Анг. Алексов Гражданско дело № 20221720105784 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба подадена

от С. Г. М., с ЕГН ***** с адрес гр. П., гр. П., ул. "*****

срещу „ТОПЛОФИКАЦИЯ - П.” АД ЕИК 113012360 Гр. П. 2303 кв. „Мошино” ТЕЦ „Република” представлявано от Изпълнителния директор

С искане за признаване за установено по отношение на ответника, че ищецът не дължи на „Топлофикация- П.” ЕАД- гр.П. сумата от общо 4257.02 лв. /Четири хиляди двеста петдесет и седем лв. и 2 ст./, от която главница в размер на 3146.41 лв. /Три хиляди сто четиридесет и шест лв. и 41 ст./, представляваща стойност на топлинна енергия за топлоснабден имот, намиращ се на адрес гр. П., гр. П., ул. "***** за периода от 01.05.2009г. до 30.04.2011г., както и сумата 634.98 лв. /Шестстотин тридесет и четири лв. и 98 ст./, представляваща изтекла лихва върху горната главница за периода от 30.06.2009г. до 08.08.2012г. и сумата 475.63 лева, направени разноси по заповедното производство, за които е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 4414/04.09.2012 и изпълнителен лист от 21.12.2012 г. по частно гр.д. № 5777/2012г. на Пернишкия районен съд.

Съдът намира, че е сезиран с обективно и субективно съединени искове с правно основание чл. 124 от ГПК, във вр. с чл. 110 от ЗЗД.

Ищецът твърди, че за горепосочените вземания е издаден изпълнителен лист от 21.12.2012 г. по гр. д. № 5777/2012 по описа на Пернишки районен съд. Ответникът образувал изпълнително дело № 285/2013 г. по описа на ЧСИ С.Б. въз основа на издадения

изпълнителен лист. Твърди се, че посоченото изпълнително производство било прекратено по перемция. Излага аргументи за погасяване по давност на процесните вземания.

*Искането към съда е да признае за установено по отношение на ответника, че ищецът не му дължи сумата от общо 4257.02 лв. /Четири хиляди двеста петдесет и седем лв. и 2 ст./, от която главница в размер на 3146.41 лв. /Три хиляди сто четиридесет и шест лв. и 41 ст./, представляваща стойност на топлинна енергия за топлоснабден имот, намиращ се на адрес гр. П., гр. П., ул. "*****" за периода от 01.05.2009г. до 30.04.2011г., както и сумата 634.98 лв. /Шестстотин тридесет и четири лв. и 98 ст./, представляваща изтекла лихва върху горната главница за периода от 30.06.2009г. до 08.08.2012г. и сумата 475.63 лева, направени разноски по заповедното производство, за които е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 4414/04.09.2012 и изпълнителен лист от 21.12.2012 г. по частно гр.д. № 5777/2012г. на Пернишкия районен съд*

Исковата молба с приложенията е връчена на ответника

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор, в който изцяло се оспорва исковата претенция.

В открито съдебно заседание ищеца редовно призован, чрез процесуални си представител, моли да бъде уважена изцяло и бъдат присъдени направените по делото разноски за което представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът, в открито съдебно заседание редовно призован, чрез процесуалния си представител моли да бъде отхвърлена исковата претенция като неоснователна и недоказана.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства и ги преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното

Видно от представените по делото писмени доказателства по подадено Заявление за издаване на заповед за изпълнение от „ТОПЛОФИКАЦИЯ - П.” АД е образувано гр.д. 5777/2012г. по описа на Районен съд гр. П. с длъжник С. Г. М. с ЕГН *****, с адрес гр. П., гр. П., ул. "*****". По това дело Районен съд гр. П. е издал Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 4414/04.09.2012г. и изпълнителен лист от 21.12.2012 г., съгл. който С. Г. М. с ЕГН *****, с адрес гр. П., гр. П., ул. "*****" следва да заплати на „ТОПЛОФИКАЦИЯ - П.” - П. сумата от общо 4257.02 лв. /Четири хиляди двеста петдесет и седем лв. и 2 ст./, от която главница в размер на 3146.41 лв. /Три хиляди сто четиридесет и шест лв. и 41 ст./, представляваща стойност на топлинна енергия за топлоснабден имот, намиращ се на адрес гр. П., гр. П., ул. "*****" за периода от 01.05.2009г. до 30.04.2011г., както и сумата 634.98 лв. /Шестстотин тридесет и четири лв. и 98 ст./, представляваща изтекла лихва върху горната главница за периода от 30.06.2009г. до 08.08.2012г. и сумата 475.63 лева, направени разноски по заповедното производство, за които е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 4414/04.09.2012 и изпълнителен лист от 21.12.2012 г. по частно гр.д. № 5777/2012г. на Пернишкия районен съд.

Видно от приложеното изп.д. №285/2013 на ЧСИ С.Б., последно извършено от съдебния изпълнител същинско изпълнително действие е от 29.04.2013г., когато е наложен запор върху получаваната пенсия от ищцата. По делото от наложени заповори в периода 26.07.2013г.-17.07.2017г. са постъпвали суми, които са в общ размер на 3 097.62 лв., от която сума 2644.22 лв. е преведена на вискателя. С постановление от 21.11.2022г. изпълнителното дело е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 124 от ГПК, вр. чл. 110 от ГПК, за признаване на установено, спрямо ответника, че ищеца не дължи посочените суми предвид настъпването на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, както и установяване недължимостта на присъдени в полза на ответника вземания за доставена топлинна енергия, за които последния се е снабдил с изпълнителен лист.

Предявеният иск е основан на твърдения, че ищецът не дължи процесните суми поради наличие на новонастъпили обстоятелства след влизане в сила на Заповедта за изпълнение, с която е признато вземането му, а именно погасяването на вземанията поради изтекла погасителна давност.

По силата на чл. 116, б. "в" ЗЗД давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането.

Настоящия съдебен състав намира, че погасителната давност за вземането е общата 5-годишна давност по арг. от чл. 117, ал. 2 ЗЗД, който е приложим и в настоящия случай.

С оглед разрешаване на правния спор следва да се държи сметка и за друг съществен елемент, а именно дали спира да тече погасителната давност по време на висящо изпълнително производство. Съгласно Решение № 170 от 17.09.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2382/2017 г., IV г. о. „съгласно даденото с ППВС № 3/18.11.1980 година тълкуване образуването на изпълнителното производство прекъсва давността като по време на изпълнителното производство давност не тече. С т. 10 от ТР № 2/26.06.2015 година, постановено по тълк. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС, обаче е дадено съвсем различно разрешение като е прието, че в изпълнителното производство давността се прекъсва с всяко действие по принудително изпълнение, като от момента на същото започва да тече нова давност, но давността не се спира и във връзка с това е отменено цитираното ППВС. Прилагането на даденото с посоченото ТР тълкуване за период преди постановяването му би имало за последица погасяването по давност на дадени вземания, които са били предмет на изпълнителни производства, но по тях не са предприемани действия за период по-голям от този срок. С оглед на това давността ще се счита изтекла със задна дата преди момента на постановяване на тълкувателното решение, но въз основа на даденото с него тълкуване, което би довело и до несъобразяване на действащото към онзи момент ППВС. Поради даденото с отмененото тълкувателно ППВС и ТР тълкуване на правната норма следва да намери приложение и след отмяната на същото, когато спорът се отнася до последиците от нормата, които са били реализирани за периода преди отмяната на тълкувателния акт, като

новото ТР ще се прилага от този момент за в бъдеще. С оглед на горното извършената с т. 10 от ТР № 2/26.06.2015 година, постановено по тълк. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС отмяна на ППВС № 3/18.11.1980 година поражда действие от датата на обявяването на ТР, като даденото с т. 10 от ТР № 2/26.06.2015 година, постановено по тълк. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС разрешение се прилага от тази дата и то само по отношение на висящите към този момент изпълнителни производства, но не и към тези, които са приключили преди това.“

Следователно от 29.04.2013г. /датата на последното същинско изпълнително действие/ е започнала да тече нова давност, която предвид наличието на висящо изпълнително производство е спряна от същия ден, до 26.06.2015г. /датата на обявяване на ТР № 2/26.06.2015 година, постановено по тълк. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС/, предвид посоченото именно от 26.06.2015г. е започнала да тече новата петгодишна давност, която до настоящия момент е изтекла.

Следователно след като от 26.06.2015г. до 26.06.2020г. не са били извършвани изпълнителни действия, които да са насочени към принудително удовлетворяване на вземането и да водят до прекъсване на давността, поради което погасителната давност е изтекла.

На следващо място по изп.д. №285/2013 на ЧСИ С.Б. от наложен запор в периода от 26.07.2013г. до 17.07.2017г. са постъпвали суми, като ЧСИ Б. е превел на вискателя, ответник в настоящето производство, общо сумата в размер на 2644.22 лв., която е недостатъчна за погасяване на цялото задължение. Предвид на това и погашенията следва да са по поредността – разноси, лихви, главница. От посоченото следва, че сумата 634.98 лв. /Шестстотин тридесет и четири лв. и 98 ст./, представляваща изтекла лихва върху горната главница за периода от 30.06.2009г. до 08.08.2012г. и сумата 475.63 лева, направени разноси по заповедното производство, за които е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 4414/04.09.2012 и изпълнителен лист от 21.12.2012 г. по частно гр.д. № 5777/2012г. на Пернишкия районен съд са изцяло погасени поради плащането им. А главницата в размер на 3146.41 лв. /Три хиляди сто четиридесет и шест лв. и 41 ст./, представляваща стойност на топлинна енергия за топлоснабден имот, намиращ се на адрес гр. П., гр. П., ул. "****" за периода от 01.05.2009г. до 30.04.2011г. е частично погасено до сумата от 1533.61 лв. Предвид посоченото иска се явява основателен за остатъка от главницата, който не е погасен, а именно сумата от 1612.80 лв.

На следващо място настоящия състав, намира, че следва да бъде посочено, че с изтичането на погасителната давност, самото вземане не се погасява, а се погасява само правото на принудително изпълнение по отношение на него. Вземането се превръща в естествено задължение, което може да бъде доброволно погасено от длъжника.

По разноските:

С оглед изхода на делото, и частичното уважаване на исковете, право на разноси имат и двете страни съразмерно на уважената част от исковете им. Ищеца е направил

разноски в общ размер на 850.85 лв. съгласно представения списък по чл. 80 ГПК, от които 125.85 лв. – заплатена държавна такса, 725.00 лв. – възнаграждение за един адвокат, а ответника е сторил разноски в размер на 124.00 лв.- от които 100.00 лв. – юрисконсултско възнаграждение и 24.00 лв. – такса за издаване на заверен препис от изпълнителното дело. Предвид всичко посочено на ищеца му се дължи заплащането на разноски в размер на 322.35 лв., а на ответника - 77.02 лв.

По изложените мотиви съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК, че вземането на „ТОПЛОФИКАЦИЯ - П.” АД ЕИК 113012360 Гр. П. 2303 кв. „Мошино” ТЕЦ „Република” представлявано от Изпълнителния директор от С. Г. М. с ЕГН *****, с адрес гр. П., гр. П., ул. ***** за сумата от 1612.80 лв. / хиляда шестстотин и дванадесет лв. и 80 ст./ - част от главница в размер на 3146.41 лв. /Три хиляди сто четиридесет и шест лв. и 41 ст./, представляваща стойност на топлинна енергия за топлоснабден имот, намиращ се на адрес гр. П., гр. П., ул. ***** за периода от 01.05.2009г. до 30.04.2011г., за която е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 4414/04.09.2012 и изпълнителен лист от 21.12.2012 г. по частно гр.д. № 5777/2012г. на Пернишкия районен съд, не подлежи на принудително изпълнение поради изтичане на погасителната давност, като отхвърля иска до пълния претендиран размер като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „ТОПЛОФИКАЦИЯ - П.” АД ЕИК 113012360 Гр. П. 2303 кв. „Мошино” ТЕЦ „Република” представлявано от Изпълнителния директор да заплати на С. Г. М. с ЕГН *****, с адрес в гр. П., гр. П., ул. ***** сумата от 322.35 лв. /триста двадесет и два лв. и 35 ст./ за разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК С. Г. М. с ЕГН *****, с адрес в гр. П., гр. П., ул. ***** да заплати на „ТОПЛОФИКАЦИЯ - П.” АД ЕИК 113012360 Гр. П. 2303 кв. „Мошино” ТЕЦ „Република” представлявано от Изпълнителния директор сумата от 77.02 лв. /седемдесет и седем лв. и 2 ст./ за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в **двуседмичен срок** от връчването му на страните пред Пернишки окръжен съд.

Съдия при Районен съд – П.: _____